

שיר שכתב לידידיו היהודים יופ וסטרוויל, חסיד אומות העולם, ערב הוצאתו להורג

ערב בכלא

שעת הרהורים חרישית, שעת דמדומים ומצור,
זוהר קורן מתוכי ושוטף את כולי באור.
כלא, כתלים ארבעה, מנעול. והפתח סתום.
מאוחר. מאוחר כבר מאוד, והאור הדולק עמום...
הנה הם הנם - כל רעיי, לצדי הם עומדים בשורה
ביחד צעדנו מול צר את הדרך הזאת הישרה...
אחת לי עכשיו, היינו-הך אם אמות או אוסיפה לחיות.
אור פלא גדול בי נפקה ועשרתי, עשרתי מאד...
שעת הרהורים חרישית, ולילה ארוך ומאפיל.
הזוהר אשר מתוכי - שטוף שטפני כליל.